Lietas arhīva Nr. 1-0103-17
ECLI:LV:CERT:2017:1011.111010317.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Cēsīs 2017. gada 11. oktobrī

Cēsu rajona tiesas tiesnesis Lauris Šņepsts
atklātā tiesas sēdē Cēsīs, Raunas ielā 14 izskatīja Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora Kalvja Retko sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 159647, protokols sastādīts /pers. A/, personas kods /personas kods/, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. pantā paredzētu administratīvo pārkāpumu.

Aprakstošā daļa

2017. gada 21. jūnijā plkst. 0.40 Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Kalvis Retko sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 159647. Minētajā protokolā norādīts, ka 2017. gada 21. jūnijā plkst. 0.03 /adrese/, /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka likumīgām prasībām brīdī, kad policijas darbinieks pilda dienesta pienākumus, kad nepakļaušanās izpaudās kā rīkojuma, prasības nepildīšana doties uz policijas transportlīdzekli, fiziska pretošanās, kas izpaudās kā atgrūšana ar rokām, turēšanās pie durvju kliņķa. Visām šīm darbībām veidojot nepakļaušanās raksturu un prasību nepildīšanu. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 175. pantā.

Motīvu daļa

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pārstāve Valda Cīrule tiesas sēdē paskaidroja, ka ir pierādīts fakts, ka /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvies policijas darbinieka K.Retko likumīgām prasībām. Administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā K.Retko pildījis dienesta pienākumus. Pēc saņemtās informācijas par apdraudējumu, rīkojies atbilstoši likuma "Par policiju" 12. panta 4. un 10. punkta prasībām. Saskaņā ar likuma "Par policiju" 12. panta 10. punktu policijas darbinieks esot tiesīgs arī uz mutiska iesnieguma pamata aizturēt un nogādāt policijas iestādē personu, ja par šo personu saņemtas ziņas, ka viņš var apdraudēt citas personas. V.Cīrules ieskatā nav pastāvējis interešu konflikts. Iekšējās drošības biroja un Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Disciplinārās uzraudzības grupas inspektora sastādītajos dokumentos, kas pievienoti lietas materiāliem, sniegts atzinums par interešu konflikta neesamību. Tā kā K.Retko uzskatījis, ka viņš neatradoties interešu konflikta situācijā, tad viņš bijis tiesīgs aizturēt un nogādāt policijas iestādē pārkāpēju /pers. A/. K.Retko prasība bijusi likumīga, tāpēc, nepakļaujoties minētai prasībai, /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 175. pantā. Policijas iestādes pārstāve lūdza /pers. A/ saukt pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 175. panta.

/pers. A/ uz tiesas sēdi neieradās un lūdza izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes. /pers. A/ tiesai iesniedzis rakstveida paskaidrojumu, kurā norādījis, ka viņš neatzīst administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto pārkāpumu. /pers. A/ paskaidrojis, ka viņš uz K.Retko automašīnu devies labprātīgi, neesot pretojies, jo tajā brīdī, kad K.Retko licis viņam iet uz automašīnu, viņu konflikts jau esot bijis beidzies. K.Retko esot atradies privātā pasākumā viens bez pārinieka. Policijas darbiniekam K.Retko ar /pers. B/ esot izveidojušās romantiskas attiecības, par ko esot zināms arī viņam, jo viņa un /pers. B/ kopīgā meita viņam esot teikusi, ka mammas jaunas draugs esot policists. /pers. B/ objektīvu iemeslu dēļ nevarējusi zināt, ka viņš ieradīšoties dzīvoklī, jo esot nobloķēti viņa telefona zvani. Tā kā dokumentos norādīts, ka vardarbība izpaudusies necenzētu vārdu lietošanā, tad /pers. B/ nevarējusi zināt, ka šāds apdraudējums viņai varētu rasties. Ievērojot iespējamo interešu konfliktu, K.Retko bijis pienākums informēt augstākstāvošu institūciju vai kolēģus, vai vismaz lūgt savam pāriniekam novērst iespējamo apdraudējumu. Iespējamā interešu konflikta dēļ K.Retko nav bijušas tiesības attiecībā uz viņu pieņemt lēmumus, tai skaitā izvirzīt rīkojumu vai prasību, sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un veikt administratīvo aizturēšanu.

/pers. A/ lūdzis izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, pamatojoties uz Latvijas APK 239. panta 1. punktu, jo nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Liecinieks Gundars Runcis tiesas sēdē liecināja, ka 2017. gada 20. jūnijā viņš pildījis dienesta pienākumus kopā ar policijas darbinieku K.Retko. 2017. gada 20. jūnijā ap plkst. 22.05 viņi ieradušies pie mājas /adrese/. K.Retko paziņojis, ka viņš esot saņēmis īsziņu par to, ka pie viņa draudzenes grasās ierasties iereibis vīrietis. K.Retko aizgājis uz dzīvokli, bet viņš palicis dienesta automobilī. Viņu starpā bijusi noruna, ka gadījumā, ja vajadzēšot, viņam būšot jānāk palīgā K.Retko. Pēc 40 minūtēm K.Retko esot atnācis kopā ar vienu vīrieti. Kad un kādā veidā minētais vīrietis ieradies pie daudzdzīvokļu mājas, viņš neesot redzējis. K.Retko viņam paziņojis, ka vīrietis esot uzvedies agresīvi, lamājies un nav pildījis viņa prasību atstāt dzīvokli. K.Retko paskaidrojis, ka minētais vīrietis esot jānogādā uz policijas iecirkni. Tajā brīdī vīrietis neesot bijis agresīvs, uz dienesta automobili gājis labprātīgi. Policijas iecirknī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un citi procesuālie dokumenti, tai skaitā pārbaudīta vīrieša personība. Pēc tam, kad vīrietis nogādāts policijas iestādē, viņš pieņēmis rakstveida iesniegumu no /pers. B/. Iesnieguma pieņemšanas brīdī /pers. B/ bijusi viegli uztraukusies. G.Runcis nevarēja norādīt, cikos sastādīts /pers. B/ iesniegums.

Liecinieks Kalvis Retko tiesas sēdē liecināja, ka 2017. gada 20. jūnijā ap plkst. 23.30 – 23.40 ar dienesta automobili kopā ar policijas darbinieku G.Runci ieradies pie mājas /adrese/. Pirms tam savā tālrunī saņēmis īsziņu no viņam pazīstamās /pers. B/, ka /pers. A/, būdams reibuma stāvoklī, ieradīšoties viņas dzīvesvietā un izjaukšot vārda dienas svinības, tādējādi apkaunojot viņu un radot neērtības citiem viesiem. /pers. B/ zinājusi, ka viņš minētajā laikā pildot dienesta pienākumus. Viņš ieradies dzīvoklī, lai ar savu klātbūtni nodrošinātu sabiedrisko kārtību. /pers. B/ bijusi satraukta. Viņi runājuši par to, ka gadījumā, ja /pers. A/ būšot agresīvi noskaņots, tad uz rakstiska iesnieguma pamata viņš varēšot /pers. A/ izraidīt no dzīvokļa un nogādāt policijas iestādē. Pēc 15 minūtēm dzīvoklī esot ieradies /pers. A/, kurš bijis agresīvi noskaņots. /pers. B/ /pers. A/ pieprasījusi atstāt dzīvokli. Viņš sākotnēji konfliktā neiesaistījies, ļāvis /pers. B/ veikt pārrunas ar /pers. A/. Pēc abu konfliktējošo personu asu vārdu pārmaiņas, kas beigusies ar /pers. B/ pieprasījumu atstāt dzīvokli, /pers. A/ atgrūdis /pers. B/. Tā kā /pers. B/ paziņojusi, ka viņa rakstīs iesniegumu, lai /pers. A/ nogādātu policijas iestādē, viņš lūdzis /pers. A/ atstāt dzīvokli. /pers. A/ paziņojis, ka nekur neiešot, atgrūdis viņu un ar rokām ieķēries durvju rokturī. Pielietojot fizisku spēku, viņš atbrīvojis /pers. A/ rokas no durvju roktura. Pēc tam kāpņu telpā abi nokrituši. K.Retko uzskatot, ka viņa prasība bijusi likumīga un tā bijusi

saprotama /pers. A/. /pers. A/ bijusi dota iespēja pašam atstāt dzīvokli. Pie mājas /pers. A/ sapratis, ka pretoties policijas darbinieka prasībai esot bezjēdzīgi. K.Retko uzskatot, ka viņš neesot atradies interešu konflikta situācijā un rīkojies atbilstoši likuma prasībām. Šobrīd viņam ar /pers. B/ esot romantiskas attiecības. Par attiecībām, kādas viņam bijušas pirms 2017. gada 20. jūnija, K.Retko atbildēja izvairīgi. K.Retko liecināja, ka pirms 2017. gada 20. jūnija viņš kā privātpersona esot bijis /pers. B/ dzīvoklī.

/pers. B/ uz tiesas sēdi neieradās. Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pārstāve nelūdza atlikt lietas izskatīšanu, lai /pers. B/ atkārtoti aicinātu uz tiesas sēdi. Tiesā saņemts neparakstīts iesniegums, kurā lūgts atļaut /pers. B/ izmantot savas tiesības neliecināt pret viņas bērna tēvu /pers. A/.

/pers. B/ iesniegumā (lietas 9. lapa) norādīts, ka 2017. gada 21. jūnijā ap plkst. 0.05 /adrese/, bez uzaicinājuma ieradies /pers. A/, kurš bijis stiprā alkohola reibumā. /pers. A/ skaļi klaigājis, izsakot rupjus un necenzētus vārdus, radot viņai baiļu un nedrošības sajūtu. Tāpēc /pers. B/ vēloties, lai /pers. A/ izolē no viņas, jo /pers. A/ klātbūtnē nejūtoties droši, jūtot apdraudējumu sev un bērniem. /pers. B/ iesniegumā norāda, ka /pers. A/ viņu fiziski neesot aizskāris un miesas bojājumi ne viņai, ne bērniem nav nodarīti. Iesniegumā, kuru uzrakstījis G.Runcis un kura pareizību ar savu parakstu apliecinājusi /pers. B/, nav norādīts laiks, kad tas sastādīts.

2017. gada 21. jūnijā plkst. 0.52 G.Runcis sastādījis administratīvās aizturēšanas protokolu (lietas 11. lapa). Protokolā norādīts, ka /pers. A/ aizturēts 2017. gada 21. jūnijā plkst. 0.20, pamatojoties uz likuma "Par policiju" 12. panta 10. punktu.

2017. gada 21. jūnijā G.Runcis sastādījis personas pārbaudes protokolu (lietas 13. lapa). Protokolā fiksēts, ka 2017. gada 21. jūnijā plkst. 0.45 /pers. A/ atteicies no alkohola ietekmes pārbaudes izelpojamā gaisā.

2017. gada 21. jūnijā G.Runcis sastādījis ziņojumu (lietas 12. lapa). Ziņojumā atspoguļota informācija par /pers. A/ nogādāšanu Cēsu policijas iestādē un par viņa atteikšanos no alkohola koncentrācijas noteikšanas izelpojamā gaisā. Policijas darbinieks G.Runcis ziņojumā norādījis, ka no /pers. A/ mutes nākusi ļoti spēcīga alkohola smaka, viņai gaita bijusi nestabila.

Lietas materiāliem pievienotas Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa notikumu žurnālā reģistrēto notikumu izdrukas Nr. 014138 un Nr. 014148 (lietas 4., 10. lapa). Izdrukā Nr. 014138 norādīts, ka 2017. gada 21. jūnijā plkst. 1.00 /adrese/ /pers. B/ konflikts ar /pers. A/, kurš ir alkohola reibumā. Ierodoties policijas norīkojumam, uz iesnieguma pamata /pers. A/ nogādāts Cēsu policijas iecirknī atskurbšanai. Izdrukā atspoguļots, ka informācija saņemta 2017. gada 21. jūnijā plkst. 1.03. Izdrukā Nr. 014148 norādīts, ka 2017. gada 21. jūnijā plkst. 0.03 Cēsu novada, Cēsīs, Loka 5-21, /pers. A/ nepakļāvās policijas darbinieka vairākkārtējai likumīgai prasībai – izrādīja fizisku nepakļaušanos, fiziski pretojās.

Lietas materiāliem pievienota Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Disciplinārās uzraudzības grupas galvenā inspektora Kaspara Pakera 2017. gada 29. augusta ziņojuma par pārbaudes rezultātiem kopija. Inspektors ierosinājis atzīt policijas darbinieka K.Retko rīcību, 2017. gada 21. jūnijā lietojot fizisku spēku pret /pers. A/ viņa aizturēšanā, par pamatotu un likumīgu, jo minētais policijas darbinieks ievērojis likuma "Par policiju" 13. panta pirmās daļas 5. un 6. punktu. Inspektors ierosinājis atzīt 2017. gada 21. jūnija /pers. A/ aizturēšanu un ievietošanu Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa īslaicīgās aizturēšanas vietā par pamatotu un likumīgu, jo tā veikta atbilstoši likuma "Par policiju" 12. panta pirmās daļas 10. punktam. Pārbaudes materiāli nosūtīti Iekšējās drošības birojam.

Lietas materiāliem pievienota lēmuma par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu kopija. Minēto lēmumu pieņēmusi Iekšējās drošības biroja Pirmstiesas izmeklēšanas nodaļas vecākā inspektore N.Jarošo. Ar minēto lēmumu atteikts uzsākt kriminālprocesu, jo inspektora K.Retko 2017. gada 21. jūnija rīcībā nav konstatētas noziedzīga nodarījuma pazīmes, kas paredzēts Krimināllikuma 317. panta otrajā daļā (dienesta pilnvaru pārsniegšana).

Latvijas APK 175. pants paredz atbildību par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņš izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

Administratīvā pārkāpuma protokolā atspoguļots, ka /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka likumīgām prasībām brīdī, kad policijas darbinieks pilda dienesta pienākumus, kad nepakļaušanās izpaudās kā rīkojuma, prasības nepildīšana doties uz policijas transportlīdzekli, fiziska pretošanās, kas izpaudās kā atgrūšana ar rokām, turēšanās pie durvju kliņķa. Taču šajā protokolā nav nosaukts tas policijas darbinieks, kura likumīgām prasībām /pers. A/ nepakļāvās. Turklāt administratīvā pārkāpuma protokols nesatur ziņas par iespējamo apdraudējumu /pers. B/ un /pers. A/ aizturēšanu, pamatojoties uz likuma "Par policiju" 12. panta pirmās daļas 10. punktu.

Likums "Par policiju" 12. panta pirmās daļas 10. punkts noteic policijas darbiniekam tiesības aizturēt uz rakstveida pieteikuma pamata personas, kuras atrodas mājoklī alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu reibuma stāvoklī un var nodarīt kaitējumu sev vai apkārtējiem cilvēkiem, kā arī gadījumā, ja apkārtējie cilvēki baidās palikt vienatnē ar šo personu un ja nav cita pamata tās aizturēšanai, kā arī uzturēt tādas personas policijas iestādē līdz atskurbšanai vai apstākļu noskaidrošanai, bet ne ilgāk par 12 stundām.

Saskaņā ar administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto 2017. gada 21. jūnijā plkst. 0.03 /pers. A/ nav izpildījis policijas darbinieka prasības. Lietā noskaidrots, ka minētajā laikā vēl nebija sastādīts /pers. B/ rakstveida pieteikums, jo tas bija uzrakstīts pēc /pers. A/ aizturēšanas. Tiesnesis secina, ka ārkārtas situācijā pieļaujama personas aizturēšana pirms šāda rakstveida pieteikuma saņemšanas, taču izskatāmā administratīvā pārkāpuma lietas materiālos esošajā aizturēšanas protokolā Nr. 200, kurā ir norādīts par /pers. A/ aizturēšanu, pamatojoties uz likuma "Par policiju" 12. panta pirmās daļas 10. punktu, nepārprotami atspoguļots, ka /pers. A/ aizturēts 2017. gada 21. jūnija plkst. 0.20, tas ir pēc administratīvā protokolā norādītā pārkāpuma, kas tiek inkriminēts /pers. A/.

Tiesnesis secina, ka lietas materiālos atspoguļotas atšķirīgas ziņas par viena un tā paša notikuma laiku, kas rada saprātīgas šaubas. Minētās šaubas tulkojamas par labu personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības.

Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, tiesnesis secina, ka nav pierādīta administratīvā pārkāpuma protokolā nenosauktā policijas darbinieka prasību likumība, jo prasība doties uz policijas transportlīdzekli nav pamatota ar likuma "Par policiju" 12. panta pirmās daļas 10. punktā noteikto prasību izpildīšanu. Saskaņā ar aizturēšanas protokolā norādīto administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā šāda prasība nevarēja tikt izvirzīta /pers. A/, jo viņš nebija aizturēts.

Saskaņā ar Latvijas APK 7. pantu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā. Lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Saskaņā ar Latvijas APK 272. pantu tiesnesim, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 248. pants noteic, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norāda sastādīšanas laiku un vietu, protokola sastādītāja vārdu uzvārdu, institūciju, kuru viņš pārstāv, amatu, ziņas par pārkāpēja personu, administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku, pārkāpuma būtību, normatīvo aktu un normu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu, citas ziņas, kas nepieciešamas izlemšanai.

Saskaņā ar Latvijas APK 243. panta ceturtās daļas noteikumiem, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Minētā likuma norma norāda, ka personas faktiskajām darbībām jābūt fiksētām administratīvā pārkāpuma protokolā tādā apjomā, lai bez papildu procesuālo darbību veikšanas tās varētu uzskatīt par pierādījumu, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā

netiek pierādīts pretējais. Tādējādi likumdevējs ir atzinis, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir viens no svarīgākajiem pierādījumiem administratīvo pārkāpumu lietās.

Tiesu praksē ir atzīts, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Tieši administratīvā pārkāpuma protokolā norādāmi visi lietas faktiskie apstākļi, kas pēc protokolu sastādījušās amatpersonas ieskata veido administratīvā pārkāpuma sastāvu. Šis dokuments kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to, no vienas puses, institūcija, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu lietā, izvērtē, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības. Savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādītajām darbībām (piemēram, sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus).

Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāpieņem par tiem faktiem, kas norādīti protokolā – jaunu faktu norādīšana lēmumā varētu pārkāpt personas procesuālās tiesības *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 25. aprīļa spriedumu lietā SKA-157/2007*).

Protokolā administratīvā pārkāpuma apraksts jānorāda tādā apjomā, pie tam, skaidri un nepārprotami, lai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, varētu zināt ne tikai par kāda pārkāpuma izdarīšanu tā tiek saukta pie atbildības, bet arī kādas konkrēti un kādos apstākļos izdarītas darbības tai tiek inkriminētas.

No Latvijas APK 248. pantā ietvertās likuma jēgas izriet, ka administratīvā pārkāpuma aprakstam protokolā jābūt tādam, kas pilnībā ļauj izprast tā būtību, nemeklējot papildu izskaidrojumu lietas materiālos. Protokolu, kurā šis apraksts nav sniegts, nevar atzīt par atbilstošu Latvijas APK 248. panta prasībām (*skat. Rīgas apgabaltiesas 2015. gada 31. augusta spriedumu lietā Nr.104AA-443-15/5*).

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokola saturu, tiesnesis secina, ka tas neatbilst Latvijas APK 248. panta pirmās daļas prasībām.

Tiesnesis secina, ka administratīvajā protokolā sniegtais administratīvā pārkāpuma apraksts neļauj izprast, vai ir noticis Latvijas APK 175. pantā paredzētais administratīvais pārkāpums, jo protokolā nav pilnīgi norādīti pārkāpuma faktiskie apstākļi. Turklāt administratīvā pārkāpuma protokolā norādītais nenosauktā policijas darbinieka rīkojums – doties uz policijas transportlīdzekli, izskatāmajā lietā nevar tikt pakļauts tā likumības novērtējumam. Likums noteic policijas darbinieka tiesības personu aizturēt. Šajā lietā administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā policista prasība ir tik neskaidra, ka /pers. A/ izvirzītā aizstāvības versija, ka viņš labprātīgi devies uz policijas transportlīdzekli, nav atspēkojama, tā atzīstama par patiesu, jo pēc liecinieka G.Runča teiktā /pers. A/ uz dienesta automobili devās labprātīgi.

Darbība var tikt uzskatīta par administratīvo pārkāpumu, ja ir konstatēts konkrēts Latvijas APK paredzēts administratīvā pārkāpuma sastāvs: objekts – tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums; objektīvā puse, kas raksturo to, kā izdarīts administratīvais pārkāpums; subjekts – persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu; subjektīvā puse – personas psihiskā attieksme pret nodarījumu.

Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas robežas nosaka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās ziņas, kas attiecas uz administratīvā pārkāpuma sastāvu. Nepārkāpjot šīs robežas, tiesai nav iespējams novērst administratīvā pārkāpuma protokola kā procesuāla dokumenta defektus (nepilnības).

Eiropas Cilvēktiesību tiesa savos spriedumos vairākkārtīgi norādījusi, ka administratīvo pārkāpumu lietās privātpersonai ir tiesības uz tādām pašām procesuālajām garantijām lietas izskatīšanā kā kriminālprocesā, jo administratīvajam sodam ir krimināltiesisks raksturs. Eiropas Cilvēktiesību tiesas ieskatā, izskatot administratīvās lietas, jāņem vērā kriminālprocesam pietuvināts standarts (piem., Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1995. gada 23. oktobra spriedums "Pfarmeier pret Austriju"). Minētais norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētais par kādas personas prettiesiskajām darbībām pielīdzināms apsūdzībai kriminālprocesā.

Tiesnesis atzīst, ka administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC 159647 ir tik nepilnīgs, ka tam nav ne apsūdzības, ne pierādījuma funkcijas. Administratīvā pārkāpuma apraksts nekādā mērā neļauj izvērtēt, vai ir izdarīts Latvijas APK 175. pantā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Tiesnesis atzīst administratīvā pārkāpuma protokolu par nederīgu procesuālo dokumentu, uz kura pamata nav iespējams lemt par personas vainīgumu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, jo nav konstatējama administratīvā pārkāpuma sastāva (objektīvās puses un subjektīvās puses) esamību, kas ir pamats personas saukšanai pie administratīvās atbildības. Tāpat nav iespējams lemt par pretējo, proti, par administratīvā pārkāpuma sastāva neesamību.

Tā kā tiesnesis atzīst administratīvā pārkāpuma protokolu par nederīgu procesuālo dokumentu, tad citiem lietā esošiem pierādījumiem nevar būt izšķiroša nozīme, lai noteiktu administratīvā pārkāpuma sastāva esamību. Turklāt iepriekš atspoguļotas procesuālo dokumentu nepilnības, kas liedz /pers. A/ rīcībā saskatīt Latvijas APK 175. pantā paredzētā pārkāpuma sastāvu.

Latvijas APK 239. panta 1. punkts noteic, ka lietvedību iesāktā administratīvā pārkāpuma lietā izbeidz, ja nav bijis notikums vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Izvērtējot visus iepriekš minētos apstākļus, tiesnesis atzīst, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbeidzama, nekonstatējot Latvijas APK 175. pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu, kas varētu būt par pamatu /pers. A/ saukšanai pie administratīvās atbildības.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz izteikto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239. panta 1. punktu, 275. panta pirmās daļas 2. punktu un trešās daļas 3. punktu, tiesnesis

nosprieda:

izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. panta.

Spriedums sastādīts un pieejams Cēsu rajona tiesas kancelejā 2017. gada 11. oktobrī pēc plkst. 10.00.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnesis L.Šņepsts